

& ut amplum & magnificum ædificium occasionem exhibet colligendi, inhabitare illam divitem, humiliis Casa & vile Tugurium incolam illius esse pauperem, Mopsum vel Corydonem: ita si anima effigiavit sibi corpusegregium, vel etiam male compactum & nœvis signatum, concludimus regulariter, illius incolam esse animal generosum, hujus verò depresso & humilem, ut quandoque Regula de similibus patiatur Exceptionem. Denique *Experi-entia*, quæ tot exemplis nixa compendium facere poterit omnium in hoc argumentolitum.

XLI.

Signa autem Conscientiæ, vel hoc vel alio modo affectæ, possunt distingui in illa, ex quibus homo colligit de *sui* interiore statu, vel de alterius nempe proximi. Dari autem prioris Generis indicia, & posse hominem seipsum ex illi cognoscere & probare, evidens est *tum* ex eo, quia secundum Paulum, *spiritus hominis novit, quid sit in homine*, 1. Cor. 2. v. 11. *tum* ex eo, quia cogitationes se vel accusant vel excusant, Roman. 2. Conscientia scit, quod male dixerit, Ecclesiast. 7. v. 23. *Cor nostrum nos condemnat, vel absolvit*. 1. Jo- han. 3. v. 20. 21. *tum* ex eo, quia ipsum Lumen Naturæ dictat, in doles intellectus humani, quemque hominum operum suorum esse consicum, nec male Poeta: *Conscia mens ut cuique sua est, ita intra pectora pro facto spemque metumque suo*. Cùm autem Conscientia sit vel bona vel mala, bona quidem cognoscitur ex fide, quam quisque videt in corde suo, unde Apostolus: *Vos ipsis tentate, an sis in fide, vos ipsis probate, annon agnoscitis vos ipsis, videlicet Iesum Christum in vobis esse, nisi reprobis estis: ex tranquillitate atque gaudio, qua perfunduntur Mentes piorum. Justificati enim per fidem pacem habemus cum DEO, per Dominum nostrum Iesum Christum; per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, & gloriamur in spe Glorie filiorum DEI. Non solum autem, sed etiam gloriamur in tribulationibus, scientes, quod tribulatio patientiam operatur, patientia probationem, probatio spem; spes autem non confundit, quia charitas DEI diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum S. qui datus est nobis*, Rom. 5. v. 1. 2. 3. 4. 5. Absentia Stimulorum subinde pungentium, lancingantium, de quo 1. Cor. 4. v. 4. Nihil mihi conscientum. Exercitiis pietatis, frequentia actuum DEO placentium, quales sunt assidua Verbi lectio, auditio, meditatio, ardens & devota precatio, infirmitatis propriæ agnitione, proximi dilectio, fructus